

De Zuunwandeling

Vertrekpunt: Sint-Lutgardiskerk van Zuun

Afstand: 6 km

Kleur: lichtblauw

Wat beperkte geografische en historische achtergrond

Zuun bleef tot in de 19de eeuw een weinig bevolkt en klein gehucht. Haar naam dankt zij aan de amper 9 km lange Zuunbeek. Dit beekje is de belangrijkste zijtak van de Zenne, heeft géén eenduidige bron en is ontstaan door de samenvloeiing van een dertiental verschillende beken waaronder de Roskambeek, de Teleweidebeek, de Rasbeek, de Bruggeplasbeek, de Beringenbeek, de Putbeek, de Bosbeek en de Karenbergbeek. Bij de grens tussen de gemeenten Pepingen en Sint-Pieters-Leeuw aan het vroegere café "In de Blauw" vloeien de Beringenbeek en de Karenbergbeek samen en krijgt de nieuw gevormde waterloop de naam van **Zuunbeek**.

Op het grondgebied van onze gemeente vangt de Zuunbeek verder het water op van de Kasteel- en de Wedembosbeek uit Halle en de Molenbeek uit Lennik. Ook heel wat Leeuwse watertjes zoals de Beisbeek uit Sint-Laureins-Berchem, de Ketelbeek uit Mekingen, de Gaspeldoornbeek en tenslotte de Vogelzangbeek vloeien in de Zuunbeek. Uiteindelijk kruist onze beek het kanaal van Brussel-Charleroi, loopt in de vorm van een sifon onder de hogervermelde vaart verder om op de grens met Drogenbos en Anderlecht in tunnels onder de Ring in de Zenne uit te monden.

De benaming 'Zuun' wordt in verband gebracht met de Keltische taal, en met de woorden 'Sinde' of 'Senna', dat 'waterloop' betekent. Vanaf het einde van de 11de eeuw tot 1776 zijn er andere schrijfwijzen in voege geweest: Sone, Soniam, Zuene, Zeune en Zuen. De bewaard gebleven Ferrariskaarten uit de Oostenrijkse tijd bewijzen dat de Zuunbeek tot in de 18de eeuw omgeven was door de twee belangrijkste verbindingswegen met Brussel. Men mag dus stellen dat de Zuunbeek ook een belangrijke rol heeft gespeeld in het ontstaan van het oude dorpscentrum en de Sint-Pieterskerk op een heuveltje aan de Rink.

De wandeling zelf

We starten op de parking voor de **Sint-Lutgardiskerk** in de Arthur Quintusstraat. Deze kerk maakt deel uit van een modern gebouwencomplex, bestaande uit lokalen voor godsdienstonderwijs en een parochiaal centrum. Het complex werd ontworpen door architect Frans De Groodt en officieel ingewijd op 26 november 1976, na een langdurende bouwgeschiedenis. De eerste kerk was het oudste Vlaamse gebedsoord of de oudste parochiekerk in Vlaanderen, toegewijd aan de mystieke Sint-Lutgardis van Tongeren of van Nijvel (1182-1246). Kerk en parochie zijn ontstaan naar aanleiding van een wonderbare genezing en een schenking van geld en gronden in 1895. Op specifieke wens van de op Coloma residerende gravin Antoinette Van der Dillft de Borgvliet werd een eerste kapel of een voorlopig kerkje gebouwd ter ere van de belangrijke patrones van de letteren en van de Vlaamse Beweging. In 1968 werd deze kerk afgebroken. Ga zeker eens een kijkje nemen als het complex open is: de huidige betonkerk is te bereiken via een patio, heeft een sober maar tot ingetogenheid neigend interieur, een merkwaardig abstract glasraam van de Franse kunstenaar Jacques Loire en in het hoogkoor enkele heiligenbeelden van de bekende lokale beeldhouwer Luc Van Ruyseveldt.

We laten de kerk aan onze rechterzijde en lopen verder doorheen de **Arthur Quintusstraat**, richting **Jan Vanderstraetenstraat**. We gaan naar links tot aan het huis nr. 250 en nemen rechts het grintpad langs de sportterreinen van "Zonnig Leven" en het kleine wachtbekken of het Slesbroekwachtbekken verder. Hier hebben we een zicht op de VRT-toren en op mooie glooiende velden, hoogstamboomgaarden en weiden.

Héél wat weilanden zijn hier omzoomd door meidoornhagen of populieren. Terecht werd deze plek vroeger door talloze kunstenaars opgezocht en geschilderd.

Aan het einde van het wachtbekken steken we de Zuunbeek over om onmiddellijk links naar de Camille Leunensstraat te gaan. Deze wandelen we over en volgen het rode grintpad verder met de Zuunbeek aan onze rechterkant.

Wat verder bereiken we het erkend natuurreservaat 'Oude Zuun' sinds 1990. Het ligt geprankt tussen een oude meander en de rechtgetrokken Zuunbeek. In het totaal beslaat de oppervlakte erkende natuurreservaten in de Zuunvallei ('Volsembroek' en de 'Oude Zuun' tesamen) bijna 9 ha. Voor nadere inlichtingen verwijzen we naar de website: <http://www.natuurpunt.be/leeuwse-natuurvrienden>.

De 'Oude Zuun' is één der belangrijkste ecologische kernen geworden in het Pajottenland, tussen Brussel en de Pedevalei. Het gebied is een ware oase voor allerlei vogel- en vlindersoorten. Door de aanwezigheid van vele sloten een pleisterplaats voor amfibieën en een paradijs voor allerlei planten. Let op de gemengde haag waar we langs lopen: meidoorn, sleedoorn, hagebeuk, eglantier en rode kardinaalsmuts.

Aan de brug draaien we links en volgen een nog bewaarde kasseiweg. Rechts zien we een oude hoeve, vroeger beter bekend als herberg, **het 'Oud Neerhuis'**. Hier kon men destijds genieten van een echte lambik uit de kelder. De kasseiweg eindigt aan de Vogelstraat waar we rechts afdraaien. Let op de mooie boomgaarden links van ons.

Aan het volgende kruispunt nemen we rechts en volgen de **Kerkhofstraat**. We wandelen langsheen een weilandje met poel van het natuurreservaat Oude Zuun en steken opnieuw de Zuun over. Aan de T-kruising gaan we naar links richting Karenberg. We volgen deels ook het traject van de mountainbikeroute en van het GR-pad Dender-Zoniën. De asfaltweg verandert in een grintpad dat we gedurende een 50-tal m volgen. Dan slaan we rechtsaf om zacht te klimmen langsheen hoger gelegen akkers. Ondertussen groeien er mooie panoramazichten op de Zuunvallei en de watertoren.

We lopen voorbij aan een witgeschilderd kapelletje naast een privaat domein en kruisen de **Bellestraat**. We volgen het pad ongeveer 1 km. Bij helder weer duikt voor ons de imposante Brusselse skyline op en rechts het natuurgebied Oude Zuun. We draaien op het einde naar links de **Petrus Huysegomsstraat** in. We volgen deze straat tot aan de **Leeuwerikenstraat** die we rechts inslaan. Hier ontdekken we een pareltje van een bewaarde **holle weg**. Holle wegen zijn het gevolg van een natuurlijk proces: erosie. Eeuwenlang gebruikten mensen (vaak met paard en kar) dezelfde paadjes die uitsleten tot kleine ravijnen onder invloed van regen. Begroeid met allerlei struiken en bomen zijn de flanken nu echte natuurpareltjes.

Eens uit de donkere Leeuwerikstraat geklommen tot op de kouter (akker) krijgen we een uniek vergezicht: voor ons de stad en het industriegebied en achter ons het landelijke Sint-Pieters-Leeuw. Rechts hebben we een wijd vergezicht over de Zuun- en Zennevallei tot Beersel en Halle. We lopen nog even verder en draaien dan aan het huis nr 19 naar rechts.

We dalen nu snel langs een smal grintpad langs velden en weiden en bereiken de Slesbroekstraat. De naam verwijst naar het moerassige karakter van dit gebied. Slesbroekstraat betekent immers 'het moeras van de familie Leers of Lerz'.

Links van ons vinden we een mooi witgeschilderd **kapelletje** gewijd aan de pestheilige **Sint-Rochus**, opgericht in 1861 en door vrijwilligers gerestaureerd in 1992.

Hier steken we de Slesbroekstraat over en volgen aan de overkant opnieuw een grintpad.

We volgen de **Spaanseweg**, steken de Zuunbeek een laatste keer over en zien links van ons **visvijvers en het domein 'Vissershof'**.

Aan de Jan Vanderstraetenstraat gaan we even naar links en nemen rechts de **Georges Henmansstraat**. Na 100 m bereiken we het dorpsplein van Zuun. Hier nemen we het pad rechts en komen zo opnieuw aan de **kerk van Zuun** of het vertrekpunt van onze wandeling.

VU: Gemeente Sint-Pieters-Leeuw, Dienst Toerisme i.s.m. de werkgroep Wandelpaden